

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/84/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215205078
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4215205078.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: Generali Poistovňa a. s., so sídlom Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332, zastúpený MST PARTNERS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Laurinská 3, proti žalovanému: D. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. E., U. XX/XX, o zaplatenie 2.346,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 3. mája 2016 č. k. 6C/240/2015-73 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku týkajúcom sa zaplatenia 2.204,83 eura, úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.920 eur za čas od 16. 04. 2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 284,83 eura za čas od 08. 05. 2014 do zaplatenia zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zaplatiť 2.346,77 eura, ako aj úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.920 eur za čas od 16. 04. 2014 do zaplatenia, ako aj úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 284,83 eura za čas od 08. 05. 2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 141,94 eura za čas od 11. 03. 2014 do zaplatenia, všetko do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že o trovách konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 1 písm. a), § 8 zák. č. 186/2009 Z. z., § 724, § 48, § 801 ods. 2, § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a na základe vykonaného dokazovania zistil, že dňa 04. 06. 2013 účastníci konania uzavreli zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta a dňa 21. 06. 2013 uzatvorili poisťnú zmluvu č. 2400346663. Zmluva o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta zanikla na základe jednostranného úkonu žalovaného vykonaného listom zo dňa 19. 02. 2014 smerujúcemu k ukončeniu tohto právneho vzťahu. Poisťná zmluva č. 2400346663 zanikla 10. 03. 2014 po uplynutí jednomesačnej lehoty po doručení výzvy navrhovateľa ako poistiteľa na zaplatenie nedoplatku poisťného. Výzvou zo dňa 10. 04. 2014 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie stornoprovízie v sume 284,83 eura. V tomto konaní sa žalobca domáha zaplatenia sumy 1920 eur z titulu vrátenia štartovacích provízií, zaplatenia sumy 284,83 eura z titulu stornoprívii a zaplatenia 141,94 eura z titulu poisťného za čas od 22. 10. 2013 do 10. 03. 2014. Uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že uzavreli zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, ako aj poisťnú zmluvu. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné ani to, že žalobcovi boli vyplatené štartovacie provízie v sume 1.920 eur, že ku dňu 10. 04. 2014 mu vznikli stornoprovízie v sume 284,83 eura a že ku dňu zániku poistenia 10. 03. 2014 má nedoplatok na poisťnom v sume 141,94 eura a nebol medzi nimi sporný ani deň splatnosti jednotlivých týchto nárokov žalobcu. Keďže tieto skutočnosti boli medzi účastníkmi nesporné, súd pri rozhodovaní z týchto skutočností vychádzal ako zo skutkových zistení založených na zhodnom tvrdení účastníkov. Medzi účastníkmi konania zostala sporná iba tá skutočnosť, či zánikom zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta zanikli všetky práva a povinnosti zmluvných strán a ktorým dňom. Ohľadne nároku z

titulu nedoplatku na poistnom v sume 141,94 eura žalovaný nenamietal žiadnu skutočnosť (ani ohľadne vzniku, ani ohľadne zániku poistenia, ani ohľadne výšky nedoplatku) a neprodukoval žiaden dôkaz, na základe ktorého by súd mohol prijať iný záver o výške zaplateného poistného. Je bezpochybné, že žalobcovi ako poistníkovi prináleží poistné do zániku poistenia, teda do 10. 03. 2014 a to podľa ust. § 803 ods. 1 OZ, preto súd nárok uplatnený z titulu nezaplateného poistného do zániku poistenia považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie poistného v sume 141,94 eura spolu s úrokom z omeškania, pretože je bezpochybné, že žalovaný so zaplatením sporného poistného sa dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po zániku poistenia. Je bezpochybné, že účastníci dňa 04. 06. 2013 uzatvorili príkaznú zmluvu - zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, pričom žiaden pracovnoprávny vzťah medzi účastníkmi nevznikol, preto žalobcovi nevznikla povinnosť (ani na základe zákona, ani na základe zmluvy uzavretej medzi účastníkmi) žalovanému zabezpečiť vhodné priestory na vykonávanie dohodnutej činnosti. Obaja účastníci právny vzťah založený touto zmluvou považujú za ukončený, na základe listu žalovaného zo dňa 19. 02. 2014, ktorý list žalobca považuje za výpoveď z predmetnej zmluvy a žalovaný za odstúpenie od tejto zmluvy. Je bezpochybné aj to, že právny vzťah založený touto zmluvou je občianskoprávny, pretože žalovaný túto zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba a pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pretože nemal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Vzhľadom na charakter tohto právneho vzťahu, súd možnosť odstúpenia žalovaným posudzoval podľa ustanovenia § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na základe zmluvy, ktorú účastníci uzatvorili. Od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon. Zmluvné strany sa v rámci zmluvnej slobody môžu dohodnúť na tom, že jedna z nich alebo obidve sú oprávnené od zmluvy odstúpiť a zároveň si dohodnúť dôvody, kedy sú tak oprávnené urobiť. Zmluva, ktorú účastníci uzatvorili nezakotvuje pre žalovaného možnosť od tejto zmluvy odstúpiť, dáva mu možnosť len výpovede tejto zmluvy. Možnosť odstúpenia žalovanému nevznikla ani na základe zákona. Z toho dôvodu žalovaný platne nemohol odstúpiť od zmluvy, a preto neplatné odstúpenie od zmluvy nemá právne následky inak podľa zákona takýmto úkonom spojené. Z tohto dôvodu potom žalovaný sa nesprávne domnieva, že zanikla jeho povinnosť vrátiť štartovaciu províziu, ako aj stornoprovízie. Jeho úmysel ukončiť tento právny vzťah so žalobcom však jednoznačne vyplýva z jeho listu zo dňa 19. 02. 2014, preto podľa názoru súdu tento jeho úkon treba považovať za výpoveď zmluvy a právny vzťah založený s predmetnou zmluvou za ukončený. Po zániku zmluvy žalobca, vzhľadom na zmluvu, ako aj jej prílohy sa dôvodne domáha zaplatenia štartovacej provízie, ako aj stornoprovízie. Súd opakovane poukázal na to, že výšku a splatnosť týchto nárokov súd považuje za skutočnosť medzi účastníkmi konania nespornú, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal vzhľadom na ust. § 120 ods. 3 OSP. Na základe vyššie uvedených skutočností súd aj v ostatnej časti návrhu vyhovel. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 OSP a vyslovil, že o ich náhrade rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonom stonavej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd v rozsudku neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré vyhovel žiadosti žalobcu v predmetnej veci. Dňa 04. 06. 2013 uzavrel zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta. Zmluva bola nepriehľadná a obsahovala 28 strán aj s dodatkami. Podľa žalobcu nevznikol občianskoprávny vzťah, ani pracovnoprávny. Podľa neho nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pretože nemal oprávnenie na takúto činnosť, takže nevznikol ani obchodný vzťah. Súd označil túto zmluvu za príkaznú zmluvu, podľa ktorej žalobca nemá žiadne povinnosti. Lenže podľa § 730 ods. 1 Občianskeho zákonníka je príkazca povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. Ak ide o príkaznú zmluvu, potom podľa § 728 príkazca je povinný, ak sa inak nedohodlo, poskytnúť príkazníkovi vopred na jeho žiadosť primerané prostriedky nevyhnutné na plnenie príkazu a nahradiť príkazníkovi potrebné a užitočné náklady vynaložené pri vykonávaní príkazu, a to aj keď sa výsledok nedostavil. Podľa § 731 OZ pre zánik príkaznej zmluvy sa použijú primerane ustanovenia o zániku plnomocenstva. V rozsudku je podrobne rozpísaná odmena, ktorá bola od 200 do 300 eur mesačne. Za túto sumu vykonával prácu smerujúcu k uzavretiu alebo k zmene poistnej zmluvy na poistné produkty, predkladal v mene žalobcu ponuky alebo návrhy na uzavretie poistnej zmluvy, spolupracoval pri správe poistenia, pri vybavovaní poistných nárokov a poistných plnení. Prácu vykonával v kancelárii, ktorú mu vyznačil žalobca a kde u vedúcej bola potvrdená lekárom nákazlivá choroba čierny kašeľ. Napriek tomu, že bola odporučená lekárom, aby nenavštevovala kolektívne podujatia, ona naďalej sedela v kancelárii a sledovala prácu. Koncom januára 2014 vedúca nakazila aj kolegyňu. Žiadali stretnutie od riaditeľky agentúry, kvôli riešeniu problému, ale bez úspechu. Po 10 mesiacoch sa rozhodol odísť, nakoľko zdravie má pre neho väčšiu hodnotu ako odmena od žalobcu. Podľa sadzieb úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch

po 01. 02. 2013 je 5,25% a nie 9,25% ročne, ako to uvádza súd. Celý tento proces považuje zo strany žalobcu za obchádzanie zákona, nakoľko za takýmto spôsobom zabezpečenú pracovnú silu nemusí odvádzať odvody a je vylúčené riešiť spor podľa Obchodného zákonníka, nakoľko nejde o podnikateľa. Napriek uvedenému súd považuje vzťah za občianskoprávny. Poukázal na to, že výšku a splatnosť týchto nárokov považuje za skutočnosť medzi účastníkmi konania nespornú, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal, vzhľadom k § 120 ods. 3 OSP. On ale pohľadávku žalobcu neuznal. Počas trvania zmluvného vzťahu si povinnosti zo zmluvy plnil. Keď už ide o občianskoprávny vzťah, tak má nárok na odmenu. Ak odmenu vráti, žalobcovi vznikne bezdôvodné obohatenie. To, že súd riešil zmluvu o vykonávaní činnosti spolu s poisťovňou je v rozpore s legislatívou. Súd mal riešiť otázku zmluvy vo vykonávaní činnosti, vykonať dokazovanie, odôvodniť zákonmi rozhodnutie, čo neurobil. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

3. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že jeho odvolanie je zmätočné a v odvolaní nie sú uvedené žiadne právne relevantné skutočnosti, spôsobilé privodiť zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Názor súdu prvej inštancie je vecne správny. Zmluva, ani zákon neumožňovali žalovanému od zmluvy odstúpiť, preto žalobca správne posúdil úkon žalovaného ako výpoveď zmluvy s právnymi následkami, ktoré zmluva v prípade výpovede predpokladá. Napadnutý rozsudok je vecne správny, súd rozhodnutie riadne odôvodnil a uviedol všetky relevantné dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Tvrdenie žalovaného, že súd žiadne dôvody neuviedol, je úplne absurdné a nezodpovedá realite. Žalovaný zmätočne a bez akéhokoľvek odôvodnenia uviedol, že so žalobcom bol v pracovnoprávnom vzťahu a cituje ustanovenia § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré na vec vôbec nemožno aplikovať. Žalovaný bez akéhokoľvek odkazu na príslušné ustanovenie absurdne udáva, že posudzovanie nároku vyplývajúceho zo zmluvy o výkone činnosti viazaného finančného agenta spolu s nárokom vyplývajúcom z poistenia je v rozpore s legislatívou. Z napadnutého rozsudku je pritom zrejmé, že súd tieto nároky posudzoval osobitne na základe príslušnej právnej úpravy vzťahujúcej sa na konkrétny nárok. Napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť a žalovaného zaviazat' zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku týkajúcom sa zaplataenia 2.204,83 eura, úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.920 eur za čas od 16. 04. 2014 do zaplataenia a úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 284,83 eura za čas od 08. 05. 2014 do zaplataenia je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplataenia sumy 2.346,77 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.920 eur od 16. 04. 2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 284,83 eura od 08. 05. 2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 141,94 eura odo dňa 11. 03. 2014 do zaplataenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 04. 06. 2013 zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, na základe ktorej bol žalovaný povinný vykonávať činnosť finančného sprostredkovania pre žalobcu v súlade so zákonom č. 186/2009 Z. z. Žalovaný bol zaviazaný vykonávať činnosť smerujúce k uzavretiu alebo k zmene poisťovnej zmluvy na poisťovné produkty žalobcu, predkladať v mene žalobcu ponuky a/alebo návrhy na uzavretie poisťovnej zmluvy, uzatvárať poisťovné zmluvy so záujemcami o poistenie v mene a na účet žalobcu, spolupracovať pri správe poistenia, spolupracovať pri vybavovaní poisťovných nárokov a poisťovných plnení z poisťovných zmlúv a poskytovať odborné poradenstvo klientovi na účely uzatvárania poisťovnej zmluvy a zisťovať, hodnotiť a spracovávať analýzy poisťovného rizika v súvislosti s ponúkanými poisťovnými produktmi na základe splnomocnenia. Za riadne vykonávanie činnosti bol žalobca povinný poskytnúť žalovanému odplatu vo forme provízií. Výška provízií, spôsob ich výpočtu, podmienky vzniku nároku, výplata a storno provízií boli bližšie upravené v prílohách zmluvy tvoriacich jej neoddeliteľnú súčasť. Výplata štartovacej provízie bola viazaná na splnenie minimálnych osobných cieľov plánu žalovaného ako viazaného finančného agenta uvedených v tabuľke č. 1 prílohy č. 3 Zmluvy. Žalovaný počas svojho adaptačného obdobia (12 mesiacov od 04. 06. 2013) uzavrel v mene a na účet žalobcu poisťovné zmluvy, za uzavretie ktorých bol odmenený podľa príslušného mesiaca adaptácie, v ktorom došlo k ich uzavretiu a v mesiaci jún 2013 mu bola vyplatená suma 300 eur, v mesiaci júl 2013 mu bola vyplatená suma 310 eur, v mesiaci august 2013 mu bola vyplatená suma 300 eur, v mesiaci september 2013 mu bola vyplatená suma 210 eur, v mesiaci október 2013 mu bola vyplatená suma 200 eur, v mesiaci november 2013 mu bola vyplatená suma 200 eur, v mesiaci december 2013 mu

bola vyplatená suma 200 eur, v mesiaci január 2014 mu bola vyplatená suma 200 eur. V zmysle prílohy č. 3 bodu 2 písm. d) Zmluvy v prípade, ak sa skončí platnosť zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným do jedného roka od nadobudnutia jej účinnosti, žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi celú výšku vyplatenej štartovacej fixnej odmeny do 15 dní odo dňa skončenia platnosti zmluvy. Žalovaný zmluvu vypovedal, žalobca na túto jeho výpoveď reagoval listom zo dňa 26. 02. 2014 a akceptoval ju (preto zmluva zanikla dňa 31. 03. 2014) a súčasťou tohto listu bola aj výzva na vrátenie štartovacích provízií v sume v sume 1.920 eur. Zaplata sumy 1920 eur sa domáha z titulu vrátenia štartovacích provízií. V návrhu uviedol ďalej, že žiada žalovaného zaviazat' na vrátenie tzv. stornoprovízií a to v sume 284,83 eura, pretože žalovanému podľa zmluvy uzavretej medzi stranami sporu, v prípade zániku poistnej zmluvy alebo zníženia poistnej sumy dohodnutej v zmluve, vznikla povinnosť vrátiť stornoprovízie. Okrem zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta účastníci uzavreli aj poistnú zmluvu dňa 21. 06. 2013 na dobu 21 rokov, ktorú zmluvu uzavrel žalovaný ako poistník, dohodnuté poistné však riadne a včas nezaplatil, preto poistenie zaniklo 10. 03. 2014 po uplynutí jednomesačnej lehoty odo dňa doručenia výzvy na zaplataenie poistného, preto žalobca má nárok podľa § 803 ods. 1 OZ na zaplataenie poistného od 22. 10. 2013 do 10. 03. 2013 v sume 141,94 eura. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudok vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Žaloba žalobcu pozostávala z troch nárokov, a to nároku na štartovacie provízie a stornoprovízie (nároky zo zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta) a nároku na poistné do zániku poistenia (nárok z poistnej zmluvy). Keďže z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že napáda len nároky vzniknuté zo zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, teda nároku na poistné do zániku poistnej zmluvy sa jeho odvolanie nedotýka, odvolací súd, posudzujúc odvolanie žalovaného podľa obsahu následne preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie len v napadnutej časti, týkajúcej sa nárokov zo zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta a rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zaplataenia sumy 141,94 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 141,94 eura za čas od 11. 03. 2014 do zaplataenia je už právoplatné.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je tiež právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

10. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 191 a § 220 ods. 1 CSP, m. m. I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 378 CSP).

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie došiel k záveru, že námietka odvolateľa, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, nie je dôvodná, avšak došiel tiež k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, preto je záver súdu prvej inštancie v napadnutej časti zatiaľ predčasný.

12. Podľa § 2 ods. 5 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších predpisov, finančné sprostredkovanie vykonávané podľa tohto zákona je podnikaním.

13. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatným podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

14. Podľa § 2 ods. 2 písm. c) ObZ podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov.

15. Podľa § 6 ods. 1 Zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve finančným agentom je osoba so sídlom alebo miestnom podnikania alebo umiestnením organizačnej zložky na území Slovenskej republiky, ktorá vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej služby s finančnou inštitúciou alebo na základe písomnej zmluvy so samostatným finančným agentom. Finančným agentom v sektore poistenia alebo zaistenia je osoba so sídlom alebo ústredím na území Slovenskej republiky, ak ide o právnickú osobu alebo osoba s trvalým pobytom alebo prechodným pobytom a miestnom podnikaní na území Slovenskej republiky, ak ide o fyzickú osobu. Finančný agent nemôže vykonávať finančné poradenstvo.

16. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

18. V danej veci strany uzavreli dňa 04. 06. 2013 zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, pričom v zmluve výslovne uviedli, že zmluvu uzatvárajú v zmysle § 269 ods. 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie došiel k záveru, že s prihliadnutím na povahu subjektov záväzkovo-právneho vzťahu, keďže na strane žalobcu vystupuje podnikateľ - právnická osoba a na strane žalovaného fyzická osoba, ktorá má postavenie podnikateľa podľa osobitného právneho predpisu (§ 2 ods. 5 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších predpisov), pričom zmluvu uzavreli v zmysle Obchodného zákonníka, predmet ich záväzkov je potrebné posudzovať ako

obchodnoprávny vzťah a aplikovať naň ustanovenia Obchodného zákonníka, a keďže súd prvej inštancie takýmto spôsobom vec právne neposúdil, ide o chybnú aplikáciu práva na uvedený skutkový stav, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súd prvej inštancie sa bude opätovne zaoberať nárokom žalobcu titulom zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta a vec posúdi v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).